

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 195**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2185.

Gärnaste,

Jag tittar i alla mina Tidningar, så snart de komma
efter anmälningar till Jacob Gau, men har ännu intet
funnit, utom det där, som Bannier hade sagt, att han var
inne på det tredje tusendet. Aftonbladscensionen var
ju i högsta grad bra. Ingen enda anmärkning tror
jag. Jag fick mycket roligt, då han sade, att i denna
föregående häfter hade man inte kunnat intressera
sig för hjälpen, men nu hade du gudskelov fått fått
i en sympatisk person, som kunde få oss utlösa
intresse, eller något i den nägen. Jag väntar
alltså med största förtröstan på min pelsmatta.

Jag vet inte hur jag skall göra med Gjörwells bok.
Jag har den inte, Valborg inte heller och inte finns den
på boklädan. Jag tycker, att du skulle låta nästa
upplaga komma utan att ändra i den, då det är så vär-
jul och viktigt att boken finns till hands för juluppläsn.
Det är allt mycket viktigare än att du får ta bort alla fak-
tiska uppgifter ur den. Naturligtvis gick Gjörvell till
sin bokläda, det minns jag bestämt, men det kan du
ju ändra om du är osäker. Han ärsäg avrättningen
det är säkert. Tänk nu inte på detta, som ju är små-
naker utan var lycklig, att du har lyckats och att folk
är nöjda, och att boken är en stark bok. Minns
du, att det var det ordet, som jag i sinnes skrev till
Bannier. Jag är så lycklig över att du har fått
framgång, att början av bataljen är vinnan. Ett
och annat kommer väl, som inte är så varmt
som detta första, men det hela blir utomordent-
ligt bra. En stor framgång.

Jag sade ingenting till Bannier angående rättelser.
Skulle jag ha gjort det?

Jag har läst litteratur hela förra söndagen.
Boken om lapparna, som du kanske sett i bok-
ladsfönstret. Den är synnerligen intressant.

Anna Geete tycker jag var en desillusion efter
ditt berömliga arbete. Den tror jag inte, att
du kan stå för. Varför skrev han inte ungdomens
historien och Helwig och Anna Linas minnes teckning.
Detta var ju rätt, men intet särdeles intressant.

Så har jag läst Pensakraften, som i början var riktigt
brilljant, men något för långt och tråkigt, sedan han
blev bär. Men det är en riktigt god liten tidningsmängd.

Vidare Silfverbjäl, som jag tyckte hade något
förfämligt i sin stora fosterlandsberättelse. Men det
inte skulle alls tänkte på att skjuta Michelsonen. Det
hade varit en ide i. Så Ullmans Sagor om Hjärtat,
som alldeles sakta skil och är tråkiga, Artur
Möllers (Kroppens Komedier) som tycks i en novell
och minskas i en annan utan förmåga av urskilj-
ning.

Äpropo, vi gäva Ullman det lilla understödet för att
han skulle få litet lugn. Vi tyckte alla om "präster," och
ansåga, att han skulle ha stora möjligheter om han inte
behövde jätta. Österling fick, därför att vi tyckte, att
han stod främst bland de unga lyrikerna och en lyriker
kan ju inte gärna försörja sig på sitt arbete. Många
andra vara på förslag, men dessa två kunde samla ma-
joriteten (alla röster.)

Det tycks emellertid vara mycket bättre böcker ute
i år än andra jular. Det är nå mycket roligare
för dig om din bok blir julens bok.

Det är ganska tråkigt, att inte vara med i laget.

Med största glädje över att allt går dig väl

Din Selma.